

အတာရေနဲ့ဆေးပါမယ်

ဟိန်းထိုက်ဦး (ဗဒင်)

မြန်နွာ--နေညီညီ--ရစ်ခါသန်းရွှေမန်းတောင်ရိပ်ခို--မိ-- သူများပျော်လို့မပျော်နိုင် ခိုးစာပျောက်လို့မိုင်း။
လမ်းမကြီးတစ်လျှောက်--တူးပို့သံတွေကြားမှာ သီချင်းဆိုသံ အော်ဟစ်နောက်ပြောင်ကြရင်း--မန်းသင်္ကြန်ရဲ့သရုပ်ကိုပီပြင်စွာဖော်
ကြားနေကြလေရဲ့။

၂၆-လမ်း--ကျုံးဘေးအတိုင်းဒီတီယမဟာမော်တော်ဆိုင် ကယ်တစ်စီးဖြေးလေးစွာမောင်းနှင်လာသည်--လမ်းမပေါ်တက်၍ရေ
ပက်တဲ့ကလေးတစ်သိုက်ကို--ကွေ့ပတ်ရှောင်ပြီး--ရှေ့မှလျစ်ကားကို ကျော်တက်လိုက်သည်။ လျစ်ကားပေါ်မှရေပက်ခံထွက်လာကြသော
လူငယ်တစ်သိုက်က--သူ့အားလှမ်းနောက်လိုက်သေး၏။ သူမပွင့်တ ပွင့်ပြီးရင်းခေါင်းငြိမ့်၍အသိမှတ်လိုက်သည်။
သူ့အသက် ၂၅-နှစ်၊ မြင့်မားတဲ့အရပ်နဲ့အတူ ခန္ဓာကိုယ် တောင့်တင်းကျစ်လျစ်သည်--ဟဲလ်မတ်ဆောင်းထားတဲ့မျက်နှာလေး
ကတည်ကြည်ပြီးသန့်စင်နေ၏။ ပြုံးရိပ်ဆင်နေတဲ့--သူ့ပါးမှာပါးချိုင့် ကလေးက--နုနယ်မှုကိုထောက်ပံ့နေသည်။ လေးထောင့်ဆန်ဆန်
မျက်နှာကျရှိသူမို့--ခန့်ထည်နေပြန်၏။

မနှစ်သင်္ကြန်တုံးကတော့--သူငယ်ချင်းများစုံပြီးရေပက်ခံ ထွက်ဖူးသည်--အပျော်လွန်ပြီးရန်ပွဲတွေလည်းကြုံခဲ့သည်မို့--ဒီနှစ်
သင်္ကြန်မှာတော့တစ်ယောက်ထဲမန်းသင်္ကြန်ကိုဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် ရေပက်ခံထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။
ခါတ်အားစက်ရုံဒေါင့်မီးပွင့်မှာ--မီးနီမိသဖြင့်ဆိုင်ကယ်ကို --ရပ်ပေးလိုက်သည်--ဘူတာကြီးလမ်းမဘက်မှ--အရှေ့ဘက်သို့ကွေ့
လာတဲ့လျစ်ကားပေါ်မှတစ်စုံတစ်ယောက်က။

“ဟေ့--အောင်လင်းဦး--တစ်ဗွေထဲလား”

အော်မေးသံကြားသဖြင့်--လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။အရပ်ထဲမှ သူငယ်ချင်းများဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

“အေး--တစ်ဗွေထဲဘဲဟေ့”

လက်ပြပြီး--အဖြေပေးလိုက်သည်။ ထိုကားသည်--အတန် ငယ်လွန်သွားပြီးမှ--ဝငယ်ကွေ့ကွေ့၍--အောင်လင်းဦး၏--ဆိုင်ကယ်
နောက်တွင်ကပ်ရပ်လိုက်ပြန်သည်။

အောင်လင်းဦး--ခြေတစ်ဘက်ထောက်ပြီးနောက်ပြန်လှည့် ကြည့်လိုက်၏။ ကားပေါ်မှ--လူရွယ်တစ်ယောက်ဆင်းလာပြီး။

“အောင်လင်းဦး--ငါတို့ကားနဲ့လိုက်ခဲ့ပါလား”

“ကျေးဇူးဘဲ--သူငယ်ချင်း--ငါတစ်ယောက်ထဲလည်ကြည့်အုံး မယ်”

“အေး--တစ်ဗွေထဲပျင်းရင်--နောက်နေ့ငါတို့နဲ့--ပျော်ရ အောင်--လိုက်ခဲ့--ကွာ”

“အခြေအနေအရပေါ့--ကမ်းစိမ်းပြီ--သွားမယ်--သူငယ် ချင်း”

ပြောဆိုပြီး--အောင်လင်းဦး--ဆိုင်ကယ်ကိုလီဗာအကုန်ဖွင့်၍ --ထွက်လိုက်သည်။ ဆိုင်ကယ်ဝါးတစ်ရိုက်ခန့်ခေါင်းထောင်သွားပြီး
မှ--ရှေ့ဘီးလမ်းပေါ်ပြန်ကျသည်။ အောင်လင်းဦးလက်တစ်ဘက်-- ထောင်၍--နောက်ကလျစ်ကားပေါ်မှသူငယ်ချင်းများကို နှုတ်ဆက်
လိုက်ပြန်သေး။

ဆက်သွယ်ရေးရုံးအရှေ့ဘက်ကျုံးဘေးတစ်လျှောက်မှာ တော့ ရေပက်သင်းတွေများစွာရှိသလို ရေပက်ခံတဲ့ကားတွေကလည်း
လမ်းအပြည့်ဖြစ်နေသည်ကို--လှမ်းမြင်၍အောင်လင်းဦး--အဲဒီဖက်ကိုမသွား တော့ဘဲ လမ်း၈၀အတိုင်းတောင်ဘက်သို့ကွေ့ချိုးလိုက်သည်။

၂၈-လမ်းနဲ့ ၃၁-လမ်းအထိ--ရေပက်သင်းများတွေ့ရပြန် သည်။ ဒီနှစ်မှ--ပညာရေးမိသားစုကလည်းရေသဘင်အသင်းမဏ္ဍပ်
ဆောက်ပြီး--အမှတ်တရကျောင်းရှေ့မှာ--ရေပက်ပြန်သည်။ ယခင် နှစ်တွေကတော့၎င်းဒီနေရာမှာမရှိ။ မနှစ်ကမောင်မောင်စန်း၊

ဒေါ်လီ တို့ရဲ့ရေပက်အသင်းရယ်--ရပ်ကွက်ထဲကလည်း လမ်းပေါ်ထွက်ပက် တဲ့အသင်းသုံးလေးသင်းရယ်ဘဲရှိသည်။

ဒီနှစ်မန်းသင်္ကြန်ပိုစည်သည် ဟုအောင်လင်းဦးထင်မှတ်လိုက်ရသည်။

ရေပက်သင်းတွေ--လွန်လာတော့--လူတစ်ကိုယ်လုံးရွံ့နှစ် သွားသည်--၃၂လမ်းရောက်တော့အနောက်ဘက်ကိုချိုးကွေ့လိုက်ပြန်
သည်--ရှေ့မှာတွေ့ပြန်ပြီ--ရေပက်သင်းတစ်ခု---တီးဝိုင်းနဲ့အကျ အနာကတဲ့လူကကပြီး(ရှိတ်သည်)ရေပက်တဲ့သူကပလတ်စတစ်ခွက်
တွေနဲ့--ပက်သလိုရေပိုက်နဲ့ပါပက်ကြပြန်သည်။

အောင်လင်းဦး--ဆိုင်ကယ်ထောက်ထောက်ရပ်လိုက်ပြီး--ရေပက် သင်းခုံပေါ်က--အပြတ်ရှိတ်နေသော

မိန်းခလေးကိုမော့ကြည့်လိုက် သည်။

ရှမ်းတရုတ်မဟုတ်သည်။ အသားဖြူဖြူအသက်ကသိပ် ကြီးလေဟန်မတူ--၂၀ဝန်းကျင်ခန့်မိတ်ကပ်များနှင့်ချယ်သထား
တော့အရှုပ်ကလေးလိုလှနေ၏။ အဝါခံပေါ်မှာ--အနက်ရောင်သပေါ့ ပျောက်အင်္ကျီရင်စေ့လည်ဟိုက်အောက်လည်အင်္ကျီအရောင်စပေါ့
ပြောက်အင်္ကျီအရောင်အတိုင်း စကပ်ချုပ်ဝတ်ထားသည်။

တကိုယ်လုံး--ရေစိုထားသဖြင့်--အမိုအမောက်တွေဟာ-- အထင်းသားဖြစ်နေ၏။ နောက်ကတီးဝိုင်းရဲ့သံစဉ်အတိုင်းခန္ဓာကိုယ်
ကို--အပြတ်လှုပ်ခါ၍ရှိတ်သည်။ အသားဆိုင်တွေလေပေမွေ့ခံရ သောသစ်ပင်ငယ်တွေနယ်--ဗရမ်းဗတာရမ်းခါနေ၏။ အထင်ရှားဆုံး
ကတော့--မို့မောက်သောရင်နှစ်ဖွာဖြစ်၏။ ရှောက်သီးကြီးကြီးအလုံး လောက်ရှိတဲ့သူမရဲ့နို့တွေဟာ--ရေစိုအဝတ်အောက်မှာဘောလုံးနှစ်
လုံးလိမ့်နေသလို--ဝိုင်းပတ်နေတာကိုမြင်ရသည်။

အောင်လင်းဦး--ဘေးပါတဝန်းကျင်ကိုမြင်ရသည်တွင် ဝေ့ ဝိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ရေပက်ခံကားတွေပေါ်မှာရော--အဲဒီစတိပ်
ရှိုးခုံရှေ့လမ်းမပေါ်မှာရော--လူငယ်တွေ--ခုံပေါက်ပြီးကနေသည်။ ပြီးတော့--ဦးဦး--ဘာအရွယ်တွေကလည်းလမ်းဘေးဝဲယာမှာခေါင်း
လေးတွေမော့ပြီး--စင်မြင့်ပေါ်ကမိန်းခလေးကို အပြတ်ကြည့်နေကြ သည်ကိုပါတွေ့ရတော့ပြီးမိရပြန်သည်။

တီးလုံးအပြီးမှာအောင်လင်းဦး--အဲဒီစင်မြင့်ရှေ့ကဖြတ်ကျော် ချီ ကွယ်လိုက်သည်။ လမ်းမကြီးအတိုင်းအနောက် ၈၄-လမ်းအထိ သွားရန်ရည်ရွယ်ပြီးမောင်းထွက်လာသည်--ရည်မှန်းချက်မရောက် ခင်--လမ်းတစ်ဝက်မှာ--

အောင်လင်းဦးဆိုင်ကယ်ကိုအရှိန်ရှော့လိုက်ရသည်။

“သင်္ကြန်နတ်သမီးလေးတစ်ယောက်ပါလား”

နှုတ်မှ--တီးတိုးရေရွတ်လိုက်မိရသည်။ ရှေ့တူရှုလမ်းမ၏ --ဘေးမှာ--မိန်းခလေးတစ်ယောက်--အသက်ကဘာရှိအုန်းမလဲ--
- --၁၈--နှစ်လောက်ဘဲရှိမည်။ လှတာတော့ဘာလှသလဲမမေးနဲ့-- တက္ကသိုလ်တိုးကကွင်းရတဲ့သူမဒီထက်ဒီကလေးကပိုလှနေသည်။
အရပ်ကင်းပေရစ်လက်မလောက်ရှိမည်။ အဝါရောင်စပွဲရှုပ်နှင့် လိုင်းပင်အပြာရောင်--ရေစိုထားသဖြင့်အသားမှာကပ်နေသည်--
ဖွံ့ထွားဆူဖျိုးနေတဲ့ရင်နှစ်ဖွားတောင့်တင်းဖြောင့်စင်းတဲ့ပေါင်တန်ရှေ့ --စွင့်ကားပြည့်တင်းတဲ့တင်သားတွေက--ခြေတစ်လှမ်းလှမ်းလိုက်
တိုင်း“စီးဆော”ကစားသလိုနိမ့်တုံမြင့်တုံနှင့်ခန့်ထယ်လွန်း၏။ တဒပ် မြင့်တွေ့လိုက်ရတဲ့မျက်နှာလေးကတော့--လှပနုနယ်လွန်းစွာ--
ဇင် ယော်တောင်မျက်ခုံး--မဲနက်တဲ့မျက်ဝန်း--ရွန်းသစ်တောက်ပနေတဲ့ မျက်လုံးတွေကအရည်လဲ့--နေသလို--ပေါ်လွင်ဖြောင့်စင်းတဲ့နှာတံ
ကလေးကိုင်းသဏ္ဌာန်နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကလည်း ရဲမဲ့နေ၏။ အောင်လင်းဦး ရင်မခုံစဖူးရင်ခုံလှိုင်းထသွားရသည်။
သင်္ကြန်နတ်သမီးလေး--လမ်းဆုံရောက်တော့--ခြေစုံရပ်သွား သည်။ အော်ဟစ်နောက်ပြောင်သွားကြ၏။ သင်္ကြန်ကားတွေကိုပြုံး
ရပ်ငွေ့ဖြင့်ငေးမောကြည့်ရှုနေရဲ့။

အောင်လင်းဦး--သူမအနားမှာဆိုင်ကယ်ထိုးရပ်လိုက်သည်။

“ဟေး--သူ”

သင်္ကြန်နတ်သမီးလေးသူမကိုခေါင်းလေးငဲ့၍ကြည့် သည် --စူးစမ်းသည်--သူမ၏အကြည့်ရဲရဲကြောင့်အောင်လင်းဦး--
ရှေ့စကားဆက် ရမှာတွန့်သွားပြန်သည်။ သင်္ကြန်ဘဲ--လွတ်လပ်စွာပြောဆိုပိုင်ခွင့်ရှိ သားဆိုတဲ့အတွေးနဲ့။

“သူ--တစ်ယောက်ထဲလားဟင်”

“အင်း--”

မပွင့်တပွင့်လေးတုံ့ပြန်ရှာသည်။ အောင်လင်းဦးရင်ဝကိုအလုံးကြီး ခုန်၍ဆောင့်ထုတ်လာသည်။

“ဘယ်သွားမလဲ--ဒို့--လိုက်ပို့ရမလား”

သင်္ကြန်နတ်သမီးလေး--ခဏမျှတွေဝနေပြန်၏။ အောင်လင်းဦး --ရင်တွေတဒိန်းဒိန်းခုံနေသည်။

တုံ့ပြန်လာမဲ့အဖြေကိုစောင့်စားရတဲ့ ခဏတာလေးအဖို့ရည်လျားလွန်းသည့်အချိန်ကာလယန္တရားကိုကြိတ် ချီအပြစ်တင်မိနေပြန်သည်။

“ကောင်းသားဘဲ”

အောင်လင်းဦး--မြူးသွားသည်--မထင်မှတ်သောတုံ့ပြန်မှုကိုရလိုက် သဖြင့်--အတိုင်းမသိဝမ်းမြောက်သွားရသည်။

“ကွမ်းယာ--ကမ်းအလှဆိုတာဒါများဖြစ်နေမလားဘဲ”

ဟုအောင်လင်းဦးမတွေးသာတွေးသာတွေးမိလိုက်ရပြန်သည်။ အနားကပ်ကြည့်မှာ--သူမပို၍လှနေသည်။

အသားအရေကဝင်းမွတ် နေသည်။ ရေစက်ရေပေါက်တွေက--သူမကိုယ်မှာရိုးလေးခိုနေသဖြင့် မန္တလာနေရဲ့--အရောင်အောက်မှာ--

-စိန်ပွင့်တွေလက်သလိုပြုံးပြက် နေသည်

စလင်းဘတ်အနက်ရောင်ကိုကြိုးရှည်ရှည်ဖြင့် စလွယ်သိုင်း လွယ်ထားပြန်သဖြင့်--သူမ၏လုံးဝန်းဆူဖျိုးသောရင်နှစ်ဖွားကို တစ်
ဘက်စီခွဲခြားပစ်လိုက်သလို--ညာဘက်ပုခုံးမှသည်ဘယ်ဘက်တင်ပါး ထိ--ကြိုးနက်ကလေးက--ကန့်လန့်ဖြတ်ပိုင်းခြားထားသည်မှာ--

- တစ်မျိုးကြည့်ကောင်းလှသေးတော့သည်။

အဝတ်ထည့်ဟမ်းဘတ်အိတ်ကို--မြေကြီးနှင့်လွတ်ရုံကလေး အားစိုက်၍လက်နှစ်ဘက်နှင့်ခြေဖမ်းအနက်နားထိဆွဲကိုင်ထားပြန်
သည်ကလည်းရှိရင်းစွဲအတိုင်းအတာထက်ပိုအောင်ရင်နှစ်ဖွားကို ညစ်ထုတ်ပြသလိုဖြစ်နေပြန်၍--မို့မောက်ဆူဖျိုးနေသည်မှာအပေါ်ရံ

အဝါရောင်စပွဲရှုပ်အင်္ကျီအောက်မှ ဗရာစီယာရဲ့အနားသားများ ထင်း ထင်းကြီးပေါ်လွင်နေသည်။ အောင်လင်းဦး--

ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှဆင်း၍ ဒေါက်ထောက်လိုက်သည်။ မနိုင်တနိုင်ဆွဲကိုင်ထားတဲ့သူမရဲ့လက် ထဲက--ဟင်းဘတ်အိတ်ကို--

လက်လှမ်းလိုက်သည်။ သူမကလည်း --အလိုက်သင့်လက်ထဲမှ--ဟမ်းဘတ်အိတ်ကိုကြိုးများကို အောင်လင်းဦး

လက်ထဲလွှဲပြောင်းပေးလိုက်သည် အောင်လင်းဦး--ဆိုင်ကယ်--ကယ် ရီယာမှာညှပ်၍--ယူလာခဲ့သောဟဲလ်မက်ကိုအရင်ဆုံးဖြုတ်၍--

-သူမ လက်ထဲသို့လှမ်းပေးလိုက်ပြန်သည်။

သင်္ကြန်နတ်သမီးလေး--ပုလဲသွယ်များသဖွယ်ဖြူဖွေးညီညာ တဲ့--သွားလေးများပေါ်အောင် ခိုးခိုး--ခပ်ခပ်--ရီလိုက်ပြီးလက်ထဲ

ရောက်လာတဲ့“ဟဲလ်မက်”ကိုခေါင်းမှဆောင်းလိုက်သည်။ အောင်လင်းဦး ကျော်--သူမ၏ဟမ်းဘတ်အိတ်ကိုဆိုင်ကယ်--

ကယ်ရီယာမှာသေချာ ညှပ်ပြီး--သရေအိတ်ကိုကြိုးဖြင့်--ရစ်ပတ်ချည်နှောင်ပြီး--ဆိုင်ကယ် ပေါ်တက်၍စက်နိုးလိုက်သည်။

ဆိုင်ကယ်စက်အနီးမှာသူမကိုမေးဆတ်ပြတော့ သင်္ကြန်နတ် သမီးလေး--သူ့နောက်ဘက်ကဆိုင်ကယ်ပေါ်တက်၍ကားယားခွထိုင်
လိုက်ပြီး--ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီးအောင်လင်းဦးရဲ့ခါးကိုလက်နှစ်ဖက်နှင့် ဆွဲဖက်ပစ်လိုက်သည်။

အောင်လင်းဦး--ရိုန်းကနဲ--ဖိန်းကနဲ--ကြက်သီးထသွားရတဲ့ အထိတုံ့လှုပ်သွားသည်--မစွက--ဒါလောက်ထိရဲတင်းလိမ့်မည်ဟု

မထင်မသာကာ--ပုခုံးကိုကိုင်ရုံဘဲပေါ့--ခုတော့ခါးကိုအသေစွဲဖက် ထားတော့ သူမ၏ရင်နှစ်ဖွားကအောင်လင်းဦးရဲ့နောက်ကျောမှ အိ

ကနဲ--ဖိကပ်ကပ်သည်--သဘာကြောင့်အောင်လင်းဦးကြက်သီးထ၍တုံ့သွား ရသည်။

အောင်လင်းဦးဆိုင်ကယ်ကို ၈၃-လမ်းကနေမြှောက်ကိုမောင်း ထွက်လိုက်သည်။ ဝါးတစ်ရိုက်ခန့်အရောက်မှာ--

အောင်လင်းဦးရဲ့ညာဉ်အ တိုင်း ဆိုင်ကယ်လီဗာကိုမြှင့်ပြီးကလပ်ကိုဆွဲလိုက်သည်။ ဆိုင်ကယ် လီဗာဟဲပြီး--ဦးမော့၍ထွက်သွားသည်။

“အ့--အမေ့”

သင်္ကြန်နတ်သမီးလေးနှုတ်ဖျားမှထိတ်လန့်တကြားရေရွတ် သံထွက်လာပြီးအောင်လင်းဦးရဲ့ခါးကိုတင်းကျပ်စွာဖက်တွယ်လိုက်ပြီး
--သူမ၏မေးစကားအောင်လင်းဦးရဲ့--ညာဘက်ပုခုံးပေါ်မှီတင်လိုက်ပြီး။

“ဖြေးဖြေး--ကိုကို--သင်းသင်းကြောက်တယ်”

ကျင်ကနဲနားစည်မှေးပါးကိုထိုးဖောက်ပြီးအသံကလေးကို အောင်လင်းဦးကြည့်လိုက်မှ--

သတိဝင်လာပြီးလီဗာကိုလျော့၍ပုံမှန်မောင်း လိုက်သည်။

“ဖက်ထားဟေ့--ဖက်ထားလွတ်မသွားစေနဲ့”

“ဟေး--ဟေး--ပြုတ်ကျရင်တော့ပြန်မပေးဘူးနော်”

ဘေးခြင်းယှဉ်လိုက်လာတဲ့--သင်္ကြန်ရေပက်ခံလှစ်ကားပေါ်မှ --လူငယ်တစ်သိုက်ကအော်ဟစ်နောက်ပြောင်လိုက်သည်။

တိုင်းသမ--ရေပက်အသင်းကိုလွန်လာသည်။ ရေတွေရွဲသ ထက်ရွဲကုန်ကြရပြန်သည်--အောင်လင်းဦး

၂၈လမ်းအရောက်မှအနောက် ဘက်ကိုချိုးကွေ့လိုက်ပြန်သည်။ ၈၄-လမ်းအရောက်မှာတောင်ဘက်

သို့ဦးတည်ပြီးဆိုင်ကယ်ကိုမောင်းထွက်လာသည်။

၂၉-လမ်းထိပ်ရောက်ပြန်တော့--ရေပက်သင်းများက--လမ်းမရဲ့ဟိုဘက်ဒီဘက်ညှပ်ပြီးအပြိုင်ပက်နေသဖြင့်--ဆိုင်ကယ်ကို -

-အရှိန်လျော့ပြီးသတိနှင့်မောင်းလာခဲ့သည်။

၃၂-လမ်းထိပ်ပွဲထိုင်ရေပက်သင်းကလည်းပြိုင်ဆိုင်ရေပက် နေကြပြန်သည်။ ရေပက်ခံကားတွေကပွဲတိုင်ရဲ့ခုံရှေ့မှာပိတ်ရပ်ပြီး

ဇိမ်ပြေနပြေရေပက်ခံနေကြသည်မို့--အောင်လင်းဦးဆိုင်ကယ်ကိုလမ်းအ နောက်ဘက်မှကပ်၍--ကျော်ဖြတ်လာခဲ့သည်။

မနစ်ကထက်စာလျင်တော့ဒီနှစ်--သင်္ကြန်ရေပက်သူရော-- ရေပက်ခံထွက်ကြတဲ့ကားတွေဟာပိုများသဖြင့်စည်ကားသည်ဟုဆိုရ
မည်ဟုအောင်လင်းဦးတွေ့မိပြန်သည်။ ပွဲထိုင်ကလွန်လာပြန်တော့--တွေ့ ပြန်ပြီကက်ဆက်ဖွင့်ပြီးစင်မြင့်ကလေးပေါ်ကနေ“ရှိတ်”တဲ့မဒီ-
- ဒီခုံ ကလည်းအစောဆုံးကတွေ့ခဲ့တဲ့--တီးဝိုင်းနဲ့ဆိုပြီးရှိတ်တဲ့အမျိုးသမီး ကိုသူမလည်း--မလျော့တမ်း--မမောတမ်း--လှုပ်ခါ၍“ရှိတ်”နေ
သည်။

ရှိတ်နေရင်းမှအောက်ကရေပက်ခံကားပေါ်မှရေမွှေးနဲ့ပက် ဖြန့်သူရှိရင်လဲစင်ရဲ့အဖျားနားထိတိုး၍--ထိုင်ခါရေမွှေးအဖြန်းခံရ
ပက်ခံသည်။ သူမကတော့--ငယ်ရွယ်နုပျိုသူဖြစ်၍--လှပတင့်တယ် သည်ဟုအောင်လင်းဦးဆုံးဖြတ်ချက်ချမိလိုက်ပြန်သည်။

ကြည့်နေဆဲခါးကို အကုပ်ခံရသဖြင့်--ခေါင်းငဲ့၍နောက်ကိုလှုံ့ကြည့်သည်။ ချစ်စဖွယ်

နှုတ်ခမ်းလှုပ်မေးဆတ်ပြီးရှေ့ဆက်သွားဆိုတဲ့သဘောပြနေသဖြင့်။

အောင်လင်းဦး--ပြုံးမိရင်း--ဆိုင်ကယ်ကို--မောင်းထွက်လိုက်ကြရ ပြန်ပါသည်။ ၃၅-လမ်းကျော်ပြန်တော့--ရေပက်သင်းတွေက-

-နေရာ မလပ်အောင်ပင်--ဆိုင်ကယ်အရှိန်လျော့ပြီးဖြေးဖြေးလေးမောင်းနေ ရသည်။

ဒီကြားထဲ--ရေခဲရေနဲ့ပက်တဲ့သူကရှိသေး အေးလိုက်တာခိုက် ခိုက်တုံ့ရော--ဆိုတာလိုဘဲ--အောင်လင်းဦးတို့နှစ်ဦးသား--

လေတိုးတဲ့အရှိန်နဲ့ --ပို၍ချမ်းတုံ့လာကြသည်။

လေးဆယ့်တစ်လမ်းထိပ်ရောက်ခါနီး ၈၄-လမ်းအနောက် ဖက်အနီးတွင်--ခါတော်မှီဖွင့်လိုက်တဲ့နာမည်ဟောင်းနဲ့အအေးဆိုင်

ရှေ့မှာဆိုင်ကယ်ထိုးရပ်လိုက်သည်--အောင်လင်းဦးခေါင်းကဟဲလ်မက်ကို ချွတ်လိုက်သဖြင့်--

အောင်လင်းဦးခေါင်းကဟဲလ်မက်ကိုချွတ်လိုက်သဖြင့် --သင်္ကြန်နတ်သမီးလေးဆိုင်ကယ်နောက်မှဆင်း၍--ဦးထုတ်ကိုချွတ်

ခါအောင်လင်းဦးဘေးမှာမတ်တပ်ရပ်ရင်းမှ။

“ဘာ--လုပ်မလို့လဲ--ဟင်”

“တစ်ခုခု--စားကြရအောင်လေ”

“ဟင့်--အေးရတဲ့--အထဲ--ရေခဲမဲ့ကျွေးမလို့လား”

“လဘက်ရည်လည်းရပါတယ်--ကဲလာ”

ပြောဆိုရင်း--အောင်လင်းဦး--အအေးဆိုင်ထဲသို့ဝင်သွားလိုက်--သူမလည်း အောင်လင်းဦးနောက်မှ

ကပ်၍လိုက်ပါသွားရပြန်သည်။ ဆိုင်ထဲမှာ ရှိနေနှင့်ကြတဲ့စားသောက်နေသူတွေရဲ့--စူးစမ်းတဲ့--မျက်လုံးပေါင်း

များစွာရဲ့အကြည့်တို့နှင့်နှစ်ယောက်သားရင်ဆိုင်လိုက်ရပြန်သည်။ အောင်လင်းဦးဆိုင်အတွင်းဘက်ကျကျ--

သီးသန့်ခန်းလေးထဲရှိစားပွဲခုံမှာဝင် ထိုင်လိုက်သဖြင့်သူမလည်းရောရောင်၍--မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ခုံမှာ ထိုင်လိုက်ရလေ၏။

“သူ--ဘာသောက်မလဲ--အအေးလား--အပူလား”

နက်စ်--ရလား။

“ရတယ်--ဟေ့--ညီလေး--နက်(စ်)တစ်ခွက်မဲ့စုံတစ်ပွဲယူခဲ့”

“ကိုကိုရော--ဘာမှမစားဘူးလားဟင်”

“ဒို့--တအားချမ်းနေတာအဲဒါ”

“အဲဒါ--ဘာဖြစ်လဲ--ကိုကိုအရက်သောက်ချင်နေပြီမဟုတ် လား”

“အဟဲ--အရက်--မဟုတ်ပါဘူး--သူ--ရယ်--ဘီယာ--ဘီယာ”

“ဒါဘဲ--သိပ်အများကြီးမသောက်နဲ့နော်”

“အင်း--မသောက်ပါဘူး--တိုင်းဂါး--သံဗူးနှစ်ဗူး--လောက်တင်ပါဘဲ”

စားကြသောက်ကြရင်းနဲ့တစ်ယောက်အကြောင်း တစ် ယောက်မေးကြရပြန်သည်။ အောင်လင်းဦးက--သူ့ကိုခေါ်တဲ့သင်္ကြန်နတ်
သမီးလေးဟာ--ပြင်ဦးလွင်ကဖြစ်ပြီးအဖေဦးသူယောင်--အမေဒေါ် မြင့်မြတ်တို့ရဲ့မွေးချင်းသုံးယောက်ထဲမှဒုတိယမြောက်သမီးဖြစ်ပြီး

အသက်က--ဆယ့်ရှစ်နှစ်--ဆယ်တန်းဖြေထားဆဲ--အစ်ကိုက-- အိမ်ထောင်ခွဲညီမငယ်သူဇာအောင်က--ရှစ်တန်း--စကားပြောတိုင်း သင်းသင်း--ဟုအမွှန်းတင်၍ပြောတတ်သောအောင်လင်းဦးရှေ့မှ--မိန်းကလေး မှာမြတ်နိုးသူဖြစ်သည်။

အိမ်မှာတော့အားလုံးဟာသူ့ကို“နိုးနိုး”ဟု ချစ်စနိုးခေါ်ကြသည်။ စကားပြောတိုင်းသင်းသင်းဟုပြောဆိုလေ့ရှိသဖြင့်-- သူငယ်ချင်းများကသူမကို--သင်းသင်းဟုဘဲခေါ်ပြောဆက်ဆံကြသည်။

မြတ်နိုးသူ--နုကိုယ်စိတ်ကူးယဉ်မျှော်လင့်ထားတဲ့အရာက တော့--သူမကို--သူ--ဟုတစ်ခွန်းထဲခေါ်သောရုပ်ချောသော--အမျိုး သားကိုသူမ၏ပထမဦးဆုံးချစ်ဦးသူဖြစ်နေရမယ်ဆိုတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက် ကိုလက်ကိုင်ထားခဲ့သူ--ပြင်ဦးလွင်(မေမြို့)ကာလသားများကသူမ အား--သူ--ဟုခေါ်၍ရိုးစားစကားပြောသူ--စာပေးသူမရှိခဲ့--တိုက် ဆိုင်စွာမန္တလေးရောက်မှ--အောင်လင်းဦးရဲ့--သူ--ဟုခေါ်ဆိုမှုက-- သူမ၏အိန္ဒြေ--တံခါးကိုထိုးဖောက်ပြီးနုလုံးသားရင်ပြင်ပေါ်၌လှိုင်းထ စေခဲ့သည်။ ဒါကြောင့်လဲ--အောင်လင်းဦးရဲ့-- ဆိုင်ကယ်နောက်ကပါ လာစေခဲ့သည်။

“သင်းသင်း--ကို--ဖေဖေနဲ့မေမေက--သင်္ကြန်ပြီးဝါမဝင်ခင်-- မန္တလေးကသူတို့မိတ်ဆွေသားနဲ့အိမ်ချပေးမယ်တဲ့လေ”

“အို--”အောင်လင်းဦးနှုတ်ဖျားမှနုမြောတသစွာ တီးတိုးရွတ်ဆိုလိုက် ရင်း--သူမ၏မျက်နှာလေးကို--မြတ်နိုးတွယ်တာစွာ စူးစိုက်ကြည့်နေ မိရပြန်သည်။

ဒါနဲ့--သင်းသင်း--အိမ်ထောင်မကျခင်--အပျိုဘဝမှာ--လွတ် လွတ်လပ်လပ်ပျော်ချင်သေးတယ်ဆိုပြီး မေမေခွင့်ပြုချက်နဲ့-- မန္တလေး သင်္ကြန်ကို--လာပျော်တာ။

ဒီရောက်တော့--သင်းသင်းရဲ့--သူငယ်ချင်းတွေတစ်ယောက်မှ အိမ်မှာမရှိကြဖူးရေပက်ခံလယ်ကြတယ်တဲ့လေ--

ဆွေမျိုးတွေအိမ်ကို လည်းမသွားချင်တာနဲ့--အိမ်ပြန်မယ်လိုကားဂိတ်ကိုထွက်လာတာ --ကိုကိုနဲ့တွေ့တာဘဲပေါ့”

“ဟင်--သင်းသင်း--အလိုကျ--ကိုကိုလိုက်လျောပြီး--ရေပက်ခံ လိုက်ပို့ပေးရမှာပေါ့--ခုသူ--ဘယ်သွားချင်သေးလဲ”

ပိုင်ဆိုင်သူရှိနေပြီဆိုတဲ့--အသိဟာ--ရင်မချိသဖြင့်--သက် ပြင်းတစ်ချက်ကိုလေးပင်စွာချရင်းမှတစ်လုံးချင်းအထက်ပါအတိုင်း ပြောလိုက်ရတော့၏။

မြတ်နိုးသူ--နုထွေးလှပတဲ့--မျက်နှာအပြုံးရိပ်တို့ရှက်သန်း သွားသည်--ချစ်စဖွယ်ပုလဲသွယ်တန်းသွားလေးများပေါ်အောင်ပြို လိုက်ပြီး။

“မန္တလေးသင်္ကြန်--ခဏ--ခဏပျော်ဘူးသားပဲ--ခုဇာလဲ-- ကိုကိုနဲ့--လည်ပတ်မိသလောက်--လည်ပတ်ပြီးသား--သင်းသင်း-- သင်္ကြန် တွင်းစစ်ကင်းကိုမရောက်ဖူးဘူး--အဲဒါ”

“ကဲ--မြတ်နိုးသူ--လို့ခေါ်တဲ့--သူ--ရယ်--ကိုကိုလိုက်ပို့ပါ့ မယ်ဗျာ”

ဒီ လို နဲ့ . . . အေ ဘ င် လ င်း ဦး တို့ နှ စ် ယေ ဘ က် ဆို င် က ယ် တ စ် စီ နဲ့ စ စ် ကို င်း

မန္တလေးလမ်းမကြီးတစ်လျှောက်ရေပက်သင်းများကိုဖြတ်သန်းမောင်း နှင်လာခဲ့သည်။ ဘုရားကြီးအောက်ကျင်းဘက်စစ်ကိုင်းလမ်းတစ် လျှောက်မှာလဲ--လမ်းပိတ်လုမတတ်ရေပက်သူများရေပက်ခံကားများ ဖြင့်စည်ကားနေပြန်၏။

ဒီနှစ်--သင်္ကြန်ထူးခြားစွာ--အကြတ်နှစ်ရက်ပို့လေးရက်ကြီး များတောင်ပျော်ကြရမည်မို့ထင်ရဲ့--အလှပြ--မဏ္ဍပ်တွေကလည်း ပေါမူပေါ။

တောင်မြို့ရောက်ပြန်တော့လည်း --မန်းမြို့ထဲကလိုပါဘဲ စည်ကားနေသည်ကိုတွေ့ရပြန်သည်။ မန္တလေးနဲ့စစ်ကိုင်း ၁၅-

မိနစ် လောက်နဲ့ရောက်နိုင်တဲ့ခရီးဖြစ်ပေမဲ့--သင်္ကြန်တွင်းမို့လမ်းမကြီးတ

လျှောက်ရေပက်ကြသူများနဲ့စည်ကားနေသည်မို့ဆိုင်ကယ်ကိုဖြေးဖြေး မှန်မှန်မောင်းနှင်လာခဲ့သည်။ စစ်ကိုင်းဒွေးလမ်းထိပ်ရောက်အောင် ၄၅-မိနစ်--တစ်နာရီနီးပါးအချိန်ကြာသည်။ နှစ်ဦးစလုံးမှာလဲ--ရေ တွေ့ရွံ့နှစ်ကုန်၏။

စစ်ကိုင်းမြို့ထဲရောက်တော့ ၁၁-နာရီထိုးပြီး--ဘယ်မှမရပ်ဘဲ --ငါးထပ်ကြီးဘုရားလမ်းအတိုင်းမောင်းသွားသည်--အဲဒီကမှတစ် ဆင့်ကြေးဘုရား--တို့ကိုဝင်ရောက်ဖူးကြသည်။ ကြေးဘုရားမှတဆင့် ကမ်းနားလမ်းအတိုင်းဆိုင်ကယ်ကိုမောင်းထွက်လာပြီး--လမ်းမကြီး

တစ်ခုအရောက်မှာ--အနောက်မြောက်ဘက်ကို တောက်လျှောက် မောင်းနှင်လာသည်--စစ်ကိုင်းသင်္ကြန်လည်းစည်ကားသည်ဟု--

အောင်လင်းဦးဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ရပြန်သည်။

စစ်ကိုင်းမြို့အထွက်--ဗိုလ်ချုပ်ပန်းခြံကိုတွေ့၍ဆင်ဖျားရှင် ဘုရားဘက်ကို--ချိုးဝင်လိုက်သည်။ ဘုရားရှေ့ရောက်တော့--ဆိုင် ကယ်ရပ်၍နောက်ကိုလှည့်ခါ--

“သူ--”

“ဟင်--ဘာလဲ--ကိုကို”

“ဘုရားပေါ်တက်အံ့မလား”

“ဟင့်--အင်--တော်ပြီကိုကို--သင်းသင်း--သိပ်ချမ်းနေပြီ”

“ဒါဆို--ကိုကို--သူငယ်ချင်းအိမ်ခဏဝင်ပြီး အဝတ်အစား လဲလိုက်လေ--ဖြစ်တယ်မဟုတ်လားသူ”

“ကိုကိုသဘောဘဲ--သင်းသင်း--ဗိုက်လဲဆာပြီ”

“ကဲ--ဒီလိုဆို--အဲဒီဘဲသွားမယ်--တက်--သူ”

အောင်လင်းဦး--ဆိုင်ကယ်ကိုစက်နိုးပြီး--ရှေ့ဆက်မောင်းနှင်လိုက် သည်--

မြို့လယ်မီးပွင့်ရောက်တော့အရှေ့ဘက်ကိုချိုးကွေ့လိုက်ပြန် သည်--မင်းလမ်းအတွင်းရှိတိုက်အိမ်တစ်အိမ်ရှေ့အရောက်မှာ--

ဆိုင်ကယ်ကိုရပ်၍--ဟွန်းတီးလိုက်ပြီး--ခေါင်းမှဆောင်းထားသော --ဟဲလ်မက်ကိုချွတ်လိုက်သည်။ နှစ်ယောက်သားဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကြသည်။ အောင်လင်းဦးနောက်ထပ်တစ်ခါ ဆိုင်ကယ်ကိုဟွန်း တီးလိုက်ပြန်သည်။

“တိ--တိ--တိ--ဝင်းလှိုင်--ဟေးဝင်းလှိုင်”

ဟွန်းတီးရင်းနှုတ်ဖျားမှနာမယ်ကိုအော်ဟစ်ခေါ်ဝင်လိုက် ပြန်၏။ သူ့ခေါ်သံအဆုံးမှအောက်ချိုင့်တိုက်ထဲမှ--၁၇--နှစ်--၁၈--နှစ်အရွယ်လူငယ်တစ်ယောက်--ပြေးထွက်လာပြီး--။

“ဟော--ကိုကြီးအောင်လင်းဦးတို့ပါလား--လာလေ--တိုက်ထဲဝင်ပါ အုံး”

အောင်လင်းဦး--ဆိုင်ကယ်ကိုအိမ်ထဲမသွင်းတော့ပဲလမ်းဘေးမှာပဲ ရပ်ထားလိုက်ပြီး--ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီယာတွင်ညှပ်ချီထားသော--မြတ် နိုးသူ၏ဟင်းဘတ်အိတ်ကိုဖြုတ်ယူလိုက်ပြီး။

“လာ--သူ--ဒါတို့သူငယ်ချင်းအိမ်ဘဲ--ပြီးမှ--ခဏနားပြီး-- မန္တလေးပြန်ကြတာပေါ့နော်--သူ”

“အင်း--ကိုကိုသဘောပဲ--သင်းသင်းရေချိုးလိုက်ချင်သေးတယ်”

စကားပြောဆိုရင်း--လမ်းဘေးအောက်ချိုင့်ထဲကတိုက်အ တွင်းသို့လိုက်ဝင်သွားကြသည်။ တိုက်ထဲရောက်မှ။

“မောင်မောင်သန်း--မင့်အစ်ကိုဝင်းလှိုင်ဘယ်သွားလဲ”

“အစ်ကို--မနက်ကထဲကမန္တလေးကိုရောက်ခံသွားတယ်”

“ဦးဦးနဲ့--ဒေါ်ဒေါ်တို့ရော”

ဖေဖေနဲ့--မေမေတို့ကတောင်ပေါ်ဥပုသ်စောင့်သွားကြပြီ-- ကျနော်လဲမြို့ထဲရှောက်ပတ်လိုက်အုံးမယ်”

“အေး--သွားချင်နောက်မှသွားကွာ”

ဟောဒီက--မင့်--မမကိုရေချိုးခန်းလိုက်ပြလိုက်နောက်ပြီး --စားစရာတစ်ခုလုပ်ပေးခဲ့အုံးမောင်မောင်သန်း။

စားစရာ--ထမင်းရော--ဟင်းပါ--အရန်သင့်ရှိတယ်--အစ်ကို --လာအစ်မ--ပေးအိတ်--ရေချိုးခန်းကိုကျနော်လိုက်ပြမယ်။

မြတ်နိုးသူ--မောင်မောင်သန်းခေါ်ဆောင်ရာတိုက်နောက် ဖက်သို့လိုက်ဝင်သွားသည်။ မောင်မောင်သန်းအခန်းတစ်ခုကိုဖွင့်ပြီး

--အိတ်ကိုအတွင်းခန်းရှိကုတင်ပေါ်သို့တင်ပေးလိုက်ပြီး။

“ဒါကျနော့်အခန်းလေ--အစ်မ--ရေချိုးခန်းက--ဟိုမှာ-- အစ်မစိတ်တိုင်းကျ--ချိုးလေတော့”

“ကျနော်--ဟင်းအိုးနွေးလိုက်အုံးမယ်”

အေးအေး--ကျေးဇူးဘဲမောင်လေးရယ်”

မောင်မောင်သန်းပြောပြောဆိုဆိုနှင့်မီးဖိုချောင်ထဲဝင်သွား သည်။ မြတ်နိုးသူဟင်းဘတ်အိတ်ကိုဖစ်ဆွဲဖွင့်ပြီး--ရေချိုးပြီးဝတ်ရန် --အဝတ်များကိုယူ၍--ရေချိုးခန်းထဲသို့ဝင်လိုက်သည်။ ရေချိုးခန်း သည်ရေကန်ဖြစ်ပြီးခွက်နှင့်ခွက်ချိုးရန်ဖြစ်သဖြင့်--မြတ်နိုးသူရေချိုး ခန်းတံခါးကိုသေချာစွာဆွဲပိတ်၍--တံခါးကိုဂျက်ထိုးလိုက်သည်။ အခန်းတွင်းဝေဝိုက်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ လုံခြုံစိတ်ချရသည့်အခန်း ဖြစ်သဖြင့် အဝတ်ခြောက်များကိုတန်းပေါ်တင်၍--ကိုယ်အထက်ပိုင်း မှရေစိုနေသောစပွဲရုပ်ကို--အပေါ်သို့ပင့်မခါခေါင်းမှချွတ်ပစ်လိုက် သည်။ ဖြူဖွေးသန့်စင်နေသောအသားအရေဖြင့်ပနာသင့်စွာအနက် ရောင်ဗရာစီယာလေးပေါ်လာသည်။ မနိုင်မနင်းစည်းနှောင်ထားရ သဖြင့်လည်း--ဝင်းမွတ်ဆူဖြိုးလွန်းသည့်ရင်နှစ်မ္မာမလုံတလုံဖြင့်ရင် --ညွန့်သားများဝင်းလက်စွာတောက်ပြောင်နေ၏။ ဗရာစီယာချိုက်ကိုလက်နောက်ပြန်ပစ်၍ဖြုတ်လိုက်၏။ အိ ကနဗရာစီယာလေးရှေ့ကိုပြုတ်အကျမှာတော့--ဆူဖြိုးမို့မောက်တင်း ရင်းနေသည့်သူမ၏--ရင်နှစ်မ္မာလွတ်လပ်စွာပေါ်ထွက်လာလေတော့ သည်။

အောင်လင်းဦး--အဝတ်စုံများကိုလဲလိုက်ပြီးဧည့်ခန်းရှိဆိုဖါ ဆက်တီပေါ်၌ထိုင်ခါစီးကရက်တစ်လိတ်ဖြင့်ငြိမ့်နေသည်။ ခဏအ ကာသူအနားကိုမောင်မောင်သန်းရောက်လာလေ၏။

“ကိုကြီးအောင်လင်းဦး”

“ဟေ--အော်ဘာလဲမောင်မောင်သန်း”

“ကြက်သားဟင်းနဲ့--အချစ်ရေအိုးတွေနွေးပစ်ခဲ့ပြီ--အစ်ကို တို့ဖါသာခူးစားလိုက်တော့ကျနော်မြို့ထဲရှောက်ပတ်လိုက်အုံးမယ်”

“အေးအေး--မင်းသွားရင်ဆိုင်ကယ်ယူသွားမလို့မဟုတ်လား”

“အဟဲ--သိသားနဲ့--ဒါကြီးနဲ့မှ--ဟော့မှာပေါ့ကိုကြီးရ”

“အင်းလေ--ဒါဆိုရော--ဆိုင်ကယ်သော့”

“ကျေးဇူးဘဲ--ကိုကြီးအောင်လင်းဦး”

“မလိုပါဘူးကွာ--အော်--ဒါနဲ့ဆိုင်ကယ်ထဲဆီဖြည့်လိုက်အုံး ကွ--ရောပိုက်ဆံပါတစ်ခါထဲယူသွား--သိပ်လဲမကြာနဲ့--နော်--ငါတို့ မန္တလေးကိုပြန်မှာ”

“စိတ်ချ--ကိုကြီး--မြို့ထဲလောက်ပတ်ရုံပါဘဲမကြာပါဘူး”

“အေးအေး--သွားသွား--ဖြေးဖြေးလဲမောင်းနော်”

“အိုကေ--”

မောင်မောင်သန်းမြူးထူးစွာပြေးထွက်သွားသည်--တိုက်ဝင်း တံခါးကိုစေ့ပိတ်ခဲ့သည်။ ပြီးတော့ဝင်းတံခါးသေချာပိတ်--ဆိုင်ကယ် သော့ဖွင့်လိုက်သည်။ ဆိုင်ကယ်စက်နိုး၍--တက်ခွလိုက်၏။ သူ့အ ရပ်နှင့်ဆိုလျှင်ဆိုင်ကယ်က--အနည်းငယ်မြင့်နေ၏။ ဒီဆိုင်ကယ်ကို အောင်လင်းဦးစစ်ကင်းလာတိုင်းတက်ခွမောင်းနှင့်နေကြမို့ ဆိုင်ကယ် ရဲ့အထာကိုသူကျွမ်းကျင်နေပြီမို့--ထောက်ကိုဖြုတ်၍လီဗာကိုဟဲပြီး --ကမ်းနားလမ်းမကြီးဆီသို့ဦးတည်ခါမောင်းထွက်သွားလေတော့၏။

ဆေးလိပ်တိုက်ကြွေခွက်ကလေးထဲသို့ချေလိုက်ပြီးနောက် ထပ်လပ်ကီးတစ်လိတ်ကိုမီးညှို့လိုက်ပြန်သည်။ အားပါးတရ--တစ် ချက်မျှရှိက်ဖွာလိုက်ပြီး--နှစ်ယောက်ထိုင်--ဆိုဖါပေါ်သို့လဲအိပ်ချ လိုက်ပြီး--မျက်စေ့မှိတ်ခါဆေးလိပ်ကိုသောက်ရင်းကနေအတွေ့အ ကြုံများကိုပြန်လည်တွေးတောနေမိပြန်သည်။

မန္တလေးအရှေ့ပြင်ရပ်ရဲ့မြို့မျက်နှာဖုံးများဖြစ်ကြတဲ့--ဦးသန်း ဖေ--ဒေါ်သူဇာတို့၏တစ်ဦးတည်းသောသား--အောင်လင်းဦး--
-တက္က သိုလ်မှဘွဲ့ရပြီး--ဘာအလုပ်မှမလုပ်ဘဲ--မိဘများအလိုကျအိမ်မကွာ --အိုးမကွာနေထိုင်ပြီး--ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့်--
မန္တလေးမြို့ကိုပတ်နေ သူဖြစ်သည်။
ပိုက်ဆံရှိသားသမီးဖြစ်ပေမဲ့--မိမိကိုယ်ကိုထိန်းနိုင်သဖြင့်-- ယနေ့အချိန်ထိ--နံပါတ်ဖိုးဆေးအပြားအစုံမသောက်ခဲ့ပေ။
ခါတရံသူငယ်ချင်းများနှင့်အရက်သောက်သည်သာရှိ သည်။ ဒါလည်းအလွန်အကျွန်မလုပ်--မိဘစိတ်မချမ်းသာသော--မကောင်း
မှုများကိုဘာမှမလုပ်ခဲ့--တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝတုံးကလည်း ထိန်းနိုင်ခဲ့သည်။ ဥစ္စာပေါရုပ်ချောပြီးစားတော်သောအောင်လင်းဦး-
-အထက် တန်းကျောင်းသားဘဝကထဲကမိန်းခလေးများဝိုင်းဝိုင်းလည်ခဲ့သလို --တက္ကသိုလ်ရောက်ပြန်တော့လည်း--ထို့အတူပင်။
ဒုတိယနှစ်လောက်မှ--မိန်းမအတွေ့အထိကိုစတင်ရရှိခဲ့ဖူး သည်--နောက်ဆုံးနှစ်အထိ--မိန်းခလေးများနှင့်တရုံးရုံးရှိခဲ့ရပြန် သည်။
(မှတ်ချက်။တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝအတွေ့အကြုံကို သီးခြားရေးသားပေးပါမည်။)
ဒီနှစ်--ထူးထူးခြားခြားမိဘများကသားတော်မောင်ကို--ဝါမ ဝင်ခင်အိမ်ထောင်ချပေးမည်ဟုဆိုလာသည်။ ဘယ်သူဘယ်ဝါဟုမ
ပြော--အောင်လင်းဦးမိဘများသဘောအတိုင်းခေါင်းငြိမ့်ခဲ့သည်။ မိန်း ကလေးဘယ်ကလဲဟုမမေးပေ--တစ်လျှောက်လုံးမိဘစကားနား
ထောင်ခဲ့သူဖြစ်၍--မိဘများစိတ်ငြိငြင်မှာကိုတော့အလွန်စိုးရိမ်မိ သည်။
ခုတော့--မနန်းမြို့သူရဲ့--ဆိုင်ကယ်သူရလေးအောင်လင်းဦး-- သင်္ကြန်နတ်သမီးလေးနှင့်ဆုံမိ၍စစ်ကိုင်းကိုရောက်ခဲ့ရသည်။ သူမကို
စတွေ့လိုက်ကထဲက--မတုံ့လှုပ်စဖူးအောင်လင်းဦးရင်တွေတုံ့လှုပ်ခဲ့ သည်။ စွဲလမ်းမိသည်။ မြတ်နိုးတမ်းတစွာတွယ်တာမိရပြန်သည်။
မိန်းကလေးအတွေ့အကြုံရှိခဲ့ပေမဲ့--ယခုလောက်မတုံ့လှုပ်ခဲ့ --မစွဲလမ်းခဲ့ဖူးပေ--ဒါပေမဲ့--အောင်လင်းဦးသန့်စင်မြတ်နိုးမိသော-
-သူမမှာ အိမ်ထောင်ပြုရတော့မည်ဟုသိလိုက်ရပြန်တော့အောင်လင်းဦး--ရင်တစ်ခု လုံးလစ်ဟာသွားသည်--နှမြောတသဖြစ်ရသည်။
ဒါပေမဲ့သင်္ကြန်တွင်း မှာခဏတွေ့ကြုံရပေမဲ့--သူမကိုအောင်လင်းဦးမြတ်နိုးတွယ်တာမိ သည်။ သန့်စင်စွာချစ်မိသည်။ မိမိချစ်ရသူအလိုကျ-
-စစ်ကိုင်းမြို့ သို့ရောက်လာသည်။ အောင်လင်းဦးဘာဆက်လုပ်ရမည်နည်း--တစ်ခါထဲ ခိုးပြေးရမည်လား--ဒါဆိုလျှင်--
မိဘတို့မျက်နှာပျက်စရာကြုံတွေ့ရ သည်မလွဲ--အောင်လင်းဦး--ဘာမှ--သေချာစွာမဝေခွဲတတ်တော့။ မည်မျှ
ကြာအောင်တွေ့တော့နေမိသည်မသိ--မွေးသင်းသောရနံ့တစ်ခုချူ ရှိုက်မိသဖြင့်မျက်လုံးကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ရေချိုးပြီးမိတ်ကပ်
များချယ်သလာသော--သင်္ကြန်နတ်သမီးလေးသူအိပ်နေသောဆက် တီခုံဘေးမှာဒူးထောက်၍ သူ့အားငဲ့ကြည့်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရ
သည်။
ပကတိ--သန့်စင်လှပသောမျက်နှာကလေးက--သူ့အာရုံကို ထိုးဖောက်၍--အသံဌ်ဗျည်းအကွရာထင်ဟပ်စေပြန်သည်။ ရေစိုနေ
သောဆံပင်ကိုခေါင်းစည်းကြိုးဖြင့်--ရစ်ပတ်စည်းနှောင်ပြီးကျောဘက် ဌ်ဖြန့်ထားသည်။ ကန်းထရိုးရှုပ်ကြည်ပြာရောင်လေးဝတ်ဆင်ထား
သည်။ အောက်ခံအခုအခံမပါ၍ထင်ပါရဲ့၊ အသက်ရှူလိုက်တိုင်း --သူမ၏ရင်နှစ်ဖွာထက်အောက်လှုပ်နေသည်ကိုပါသတိထားမိလိုက်
သည်။
ဒူးထောက်၍ထိုင်ထားရသဖြင့်သေးကျင်သောခါးအောက် မှ စွန့်ကားနေသောတင်သားများကဝတ်ထားသော ပါတိတ်ထမိန့်
အောက်မှာတင်းရင်းစွတ်ပြန့်နေပြန်သည်။ အောင်လင်းဦးတံတွေးကိုဂလု ကနဲမျိုချလိုက်ရပြန်သည်။
“ကို--”
“ဟင်--ဘာလဲ--သူ”
“သင်းသင်း--ဗိုက်ဆာပြီ--ထမင်းစားရအောင်--လေ”
“သူ့ဆရာ--စားလေ--ကိုကိုတော့”
“ကိုကိုတော့--ဘာဖြစ်လဲဟင်”
“အော်--သူ--ရယ်--ဒါကအပြန်ကိုကိုရဲ့သူ--ခွဲခွာကြရတော့ မှာဆိုတဲ့အသိကြောင့်--ကိုကိုဘာမှစားချင်စိတ်မရှိတော့ပါဘူး--
-သူ ရယ်”
“ဟင်--ဟင်--သူ--သူ--သင်းသင်းလဲ--ဟင်--ကို--ကိုကိုလိုပါဘဲ --တွေ့မိတိုင်းဝမ်းနည်းတယ်--သိလား--ဟင်--ဟင်”
သင်္ကြန်မိုးပြေးလေး--သူမ၏မျက်ဝန်းမှာရွာသွန်းစေခဲ့လေပြီ --အောင်လင်းဦး၏ချစ်တယ်--သူရယ်ဟုဖွင့်မပြောရပါဘဲ--
ခွဲရမှာစိတ် ထဲမကောင်းဘူး--ဆိုတဲ့သဘောအပြောလေးကြောင့်--အနိုင်နိုင်ထိမ်း ချုပ်ထားရတဲ့--အချစ်ဆိုတဲ့--
ရေကာတာလေးကျိုးပေါက်စေခဲ့ရပါ တယ်။ တဟင်ဟင်ရှိက်ငင်ငိုကြွေးရင်းဆက်တီဆိုပါပေါ်--ပက်လက် အိပ်နေတဲ့--
အောင်လင်းဦးရဲ့ရင်ပတ်ပေါ်မျက်နှာလေးအပ်ပြီးတ-- တွတ်တွတ်ပြောနေရှာ၏။
တသိမ့်သိမ့်လှုပ်ခါနေတဲ့--မြတ်နိုးသူ၏နောက်ကျောလေးကို မြတ်နိုးစွာဖက်တွယ်ရင်းပွတ်သပ်ပေးနေမိရပြန်ပါသည်။
သူ--နဲ့--အစက--မတွေ့ရရင်သိပ်ကောင်းမှာဘဲ--တွေ့ရမြင် ရ--ခင်မင်ရတော့တွယ်တာမြတ်နိုးမိရပြန်တယ်--တကယ့်တကယ်
မြတ်နိုးရပေမဲ့--မဖြစ်နိုင်တဲ့--အခြေအနေတွေက--ကိုကိုတို့နှစ် ယောက်--တသတက်သာခွဲခွာစေဖို့--ရှေ့ကနေကြိုးစောင့်နေကြပါ
လားသူရယ်။
“တော်--တော်--ပါတော့--ကို--ရယ်--သူ--သူ--ရင်--ရင်ကျိုး ရပါလိမ့်မယ်--ဟင်--ဟင်”
တကယ်ခွဲခွာရမှာစိုးသဖြင့်--အောင်လင်းဦးပြောသောစကားရပ်တွေ ဟာ--
မီးလောင်ရာလေပင့်တဲ့သဘောသက်ရောက်သွားစေပြန်ပါ သည်။
တတွတ်တွတ်ပြောဆိုငိုကြွေးရင်း--တမ်းတစွာအောင်လင်းဦး ၏မျက်နှာအနံ့နင်းရှိုက်နေပြန်၏။
သံညာနုမခိုင်တခိုင်--မဆွခင်ကရိုင်းနေနှင့်တဲ့--မြတ်နိုးသူ --အောင်လင်းဦးကိုတင်းကျပ်စွာဖက်တွယ်ရင်မျက်နှာအနံ့ရင်ပတ်
တစ်ပြင်လုံးကိုပွတ်သပ်နမ်းရှိုက်နေပြန်၏။

အော်--အဟင်း--ကိုကို--မတရားလိုက်တာနော်--သူ--စိတ် ဆင်းရဲအောင်ပြောမိပြန်ပြီ--ကဲ--ကဲ--တိတ်နော်သူ--လာထ -
- ကိုကိုတို့ထမင်းစားကြရအောင်နော်--သူ”

အောင်လင်းဦးလဲလျောင်းနေရာမှ--အားပြုထလိုက်ခါ--မြတ်နိုးသူ ရဲ့--လက်ကလေးဆွဲယူလိုက်ရင်းမှပြောလိုက်၏။ မြတ်နိုးသူ-
-ခေါင်း လေးကို--ဘယ်ညာရမ်းခါလိုက်ပြီး။

“ဟင်--ဟင်--သင်းသင်း--ဘာမှမစားချင်တော့ဘူး”

ဟောဗျာ--ခုနတော့--သူဘဲဗိုက်ဆာတယ်ဆို--ကဲပါ--ထ--ကိုကိုနဲ့--အတူစားကြရအောင်ထကွယ်--သူရယ်--ကိုကို--စိတ်ဆင်းရဲ
အောင်မလုပ်နဲ့--နော်သူ--ဟုတ်လား--ထ--ထ”

မြတ်နိုးသူ--မထချင်--ထချင်နဲ့ထပြီးခေါင်းလေးငုံ့ခါအောင်လင်းဦး ကျော်ဆွဲခေါ်ရာနောက်သို့လိုက်ပါသွားရပြန်သည်။

နောက်မှတစ်လှမ်းချင်းလှမ်းသွားရင်းမှတစ်စုံတစ်ရာကို တွေးတောဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး ထမင်းစားခန်းအရောက် မောင်မောင်
သန်း၏အခန်းရှေ့မှာ--ခြေစုံရပ်လိုက်သည်။ အောင်လင်းဦး ရှေ့ဆက် မသွားနိုင်သဖြင့်--သူမ--ဖက်ကိုပြန်လှဲလိုက်၏။ မြတ်နိုးသူ-
-ဝင်း လက်တောက်ပစ္စာပြုလိုက်၏။ ပြီးတော့--အောင်လင်းဦးရဲ့လက်ကို သူမ၏လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး။

“ကိုကို--ခဏ”

“ဘာလဲ--သူ--ဘာလဲ”

ပါးစပ်က--မေးရင်းမြတ်နိုးသူဆွဲခေါ်ရာအခန်းထဲသို့--တရွတ်ရွတ်ဖြင့်ဝင်ရောက်သွားရလေ၏။ အခန်းထဲရောက်အပြီးမှာ

မြတ်နိုးသူ--အောင်လင်းဦးနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်လိုက်ပြီး။

“ခဏလေးနော်--ကိုကို”

ဟုပြောဆိုလိုက်ပြီး--ဝတ်ဆင်ထားတဲ့--ကန်းထရီးရှပ်အင်္ကျီကိုရင်စေ့ မှနေ၍--ဖြုန်းကန်နေအောင်ဆွဲပြုပစ်လိုက်သည်။ ကြယ်သီးများပြတ်
တောက်ပြီးအင်္ကျီစုံနှစ်ဘက်ပါအတားဆီ--ဟသွားသလို--ဝင်းကနဲ့ -နေအောင်သူမ၏ရင်နှစ်လွှာဟင်းလင်းပွင့်၍ပေါ်ထွက်လာသည်။

အောင်လင်းဦးအံ့အားသင့်စွာဖြင့် ငေးမောကြည့်နေမိသည်။ ဖြူဝင်း သောအသားအရေရှိသူဖြစ်သဖြင့်--ဝင်းဝင်းမွတ်မွတ်ဖြင့်သူမ၏ရွှေ
ရင်အစုံကလည်းလုံးဝန်းဆူပြီးပြီးရေကိုငေါ့၍တုခတ်နေသည်။

မြတ်နိုးသူ--အင်္ကျီကို--အားလုံးချွတ်ပစ်လိုက်ပြီး--ခါးကပါ တိတ်ထမီလေးကိုအောက်သို့ကွင်းလုံးချွတ်ချလိုက်သည်နှင့်မိမိမွေးတိုင်း
ပကတိအလှတရားတို့သည်အခန်းလေးထဲမှာဝင်းလက်တောက်ပြောင် စွာပေါ်ထွက်လာတော့သည်။

ဆူပြီးတင်းရင်းတဲ့ရင်နှစ်မွှာအောက်မှာ နိမ့်ဆင်းပြီးဗိုက်သားလေးများကချပ်ယပ်လှပစွာ--ချက်နက်နက်က လေးကဝင့်ထည်နေ၏။

ဆင်နာမောင်းသဖွယ်အရင်းတုတ်အဖျားသွယ်တဲ့ပေါင် တနဲ့ ရှည်များကလည်းတုတ်ခိုင်လွန်းစွာ ဗိုက်သားရှုပ်ရှုပ်ကလေးအောက်
--ပေါင်ခြံကြားမှာတော့--မဲနက်တဲ့အမွှေးများအောက်မှာ--ဆင်ဦး ကင်းသဏ္ဌာန်--မိန်းမသားတို့၏ရသာဖူးလေးမှာ--ပေါင်းမို့ပြန့်ကား
နေရဲ့။

အောင်လင်းဦး--သူမ၏ပကတိအလှအပကိုမြင်တွေ့လိုက်ရ ပြန်တော့တုံ့လှုပ်ခြင်းများစွာဖြင့်။

“သူ--အား--ဘာ--ဘာတွေ--လုပ်လုပ်မလို့လဲ--အဝတ်တွေ ပြန်ဝတ်”

“ဟင့်--ဟင့်--သင်းသင်း--ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီ--ကနေ့ကိုကို နဲ့သင်းသင်း--အားရအောင်ချစ်ပစ်လိုက်မယ်”

“အို--မ--မဟုတ်တာ--သူရယ်”

“ကိုကို--သူ့ကိုသန့်စင်တဲ့အချစ်နဲ့ချစ်--

ဟင့်အင်--ဟင့်အင်--သင်းသင်း--ကိုကိုကို--တအားချစ်သွားပြီ--ဒါ--ဒါ ပေမဲ့--ကိုကိုနဲ့ခွဲရမှာ--သင်းသင်းလေ--သူ--ဟင့်ဟင့်”

မျက်နှာချင်းဆိုင်--နီးကပ်စွာရပ်တည်နေရာမှ--မြတ်နိုးသူ --အောင်လင်းဦး၏ရင်ခွင်ကြီးထဲကိုခိုဝင်လိုက်ပြီး--တင်းကျပ်စွာဖက်
တွယ်လိုက်သည်။ နွေးကနဲ--သူမ၏ရင်နှစ်မွှာကသူ၏ရင်ပတ်ကို--အိကနဲ--ဖိကပ်မိသည်နှင့်ရောရောင်ပြီး--မြတ်နိုးသူ၏နောက်ကျော
ကို--ဖက်တွယ်လိုက်မိရပြန်သည်။

“သင်းသင်း--ကို--အထင်သေးသွားပြီလား--ဟင်--ကိုကို”

“အထင်--မသေးပါဘူး--သူရယ်”

“သူ့ဘဝ--မနှစ်မွှန်းစေချင်တဲ့ဆန္ဒ”

“အို--ကိုကိုရယ်”

မြတ်နိုးသူ--အောင်လင်းဦး၏--ကုတ်ပိုးကိုဆွဲဖက်လိုက်ပြီး-- မျက်နှာအနံ့နမ်းရှိုက်လိုက်ပြန်သည်။ မြတ်နိုးသူ၏--အပွတ်အသပ်
အနမ်းအနှိုက်များကြောင့်အောင်လင်းဦးသွေးတို့ဆူဝေလျှံကျလာစေပြီ ဖြစ်သည်။

ရေစိုအဝတ်များကိုချွတ်လှမ်းပြီးခဏဝတ်ဆင်ထားတဲ့--ဝင်းလှိုင်ရဲ့--ကချင်ပုဆိုးအောက်မှငယ်ပါကြီးကလည်းတင်းကနဲ--

မတ်ထောင်သွားသလိုတဆတ်ဆတ်တုံ့ခါနေ၏။ အောင်လင်းဦး--မြတ်နိုးသူ ရဲ့ပါးနှစ်ဖက်ကို--

သူ့လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ညှပ်ကိုင်၍ ဆွဲမော့လိုက်သည်။ အလိုက်သင့်မော့လာတဲ့သူမ၏နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကိုဖိကပ်နမ်းရှိုက်လိုက် သည်။

တ က္က သို လ် ဒု တိ ယ နှ ဖ် က ထဲ က - - မိ န်း မ အ တွေ့ . အ ငြာ် ၊ ရ ခ် လ ဘ တဲ .

အောင်လင်းဦး၏အင်္ကျီအတွယ်များလည်းနူးညံ့၍ပညာသားပါလှ၏။

ပါးစပ်ချင်းတွေစုတ်နေရာမှ--သူမ၏အာခံတွင်းထဲကိုလျှာ သွင်းပြီးကလိလိုက်သလို--လက်တွေကလည်းအငြိမ်မနေပါ။

တင်းရင်းဆူပြီးလွန်းလှတဲ့သူမရဲ့နှိမ့်အုံတစ်ဘက်ကို--လက် တစ်ဘက်ကဖွဖွလေးအုပ်ကိုင်လိုက်ပြီးအသာအယာပွတ်သပ်ပေးခါ

--ကျန်လက်တစ်ဘက်ကလည်း--သူမ၏နောက်ဘက်--ထက် အောက်အနံ့ပွတ်သပ်ခြင်းအမှုကိုမနားတမ်းလုပ်ဆောင်နေပြန်၏။

စင်စစ်--အောင်လင်းဦး--မြတ်နိုးသူကိုဒီခရီးအထိရောက်စေ ဖို့မရည်ရွယ်ခဲ့--ဒါပေမဲ့--အခြေအနေတွေက--မမျှော်လင့်ဘဲဖြစ်ပေါ်

လာသည်မို့--ပေးလာသည့်အခွင့်အရေးကိုခုတော့ယောက်ျားပီသစွာ အသုံးချရပါလေတော့၏
ဇီးစေ့ခန့်--နီတာရဲနီသီးခေါင်းလေးကိုလက်မနှစ်ချောင်းကြား မှာညှပ်ဆွဲပြီး ပွတ်ခြေလိုက်သလို--တင်းရင်းစွင့်ကားနေတဲ့--
တင်သား ဆိုင်တွေကိုပါ--ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ချေလိုက်သည်။

“အာ--ဟင်းဟင်း--ဟင်း--အ--ကိုကို--ကိုကို”

မြတ်နိုးသူခေါင်းလေးမော့၍--ဆံပင်များဖွာကနဲ--လွင့်ယုံသွား အောင်ရမ်းခါရင်းမှတီးတိုးညီးညှုလိုက်ရာ--ဖြူဖွေးသောသူမ၏
အသားအရည်များသွေးတို့ဆူဝေလာသည်။

သူမ၏ကျောရှင်းသောလည်တိုင်လေးကို အောင်လင်းဦးနမ်းရှိုက် လိုက်ပြီးလက်တစ်ဘက်ကသူမ၏ပေါင်တွင်းသားလေးများကို
ဖွဖွ လေးပွတ်သပ်ပြန်သည်။ မြတ်နိုးသူဖင်လေးဘယ်ညာရမ်းခါသွားရ ပြန်၏။ ပေါင်တွေကိုပွတ်သပ်ဆုပ်ကိုင်နေရာမှ--မထိတထိလေး
သူမ ၏မဲနက်ကောက်ကွေးနေသောစောက်မွေးလေးများကို တို့ထိကစား လိုက်ပြန်သည်။

အပျိုရိုင်းလေးမြတ်နိုးသူ--ကြက်သီးများထ၍--တုံသွားရပြန် သည်--အောင်လင်းဦး၏လက်က--သူမ၏ဆင်ဦးကင်းပမာ--

ဖေါင်းကား တင်းရင်းနေတဲ့--စောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးတစ်လျှောက်ကို-- လက်ချောင်းများဖြင့်--ထက်အောက်ပွတ်သပ်ပေးရင်း-

-ဖူးဖူးရွရွမြတ် နိုးသူ၏နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကိုဖိကပ်နှမ်းစုတ်လိုက်ပြန်သည်။

တင်းကြပ်စွာ--ဖိကပ်နှမ်းစုတ်မှုကြောင့်တစ်ကြောင်း--မိမိအ ဖုတ်ကိုပွတ်သပ်နေမှုတွေတစ်ဖုံ--မတူတဲ့သဘောတရားကြောင့်မြတ်
နိုးသူခြေဖျားမှသည်--ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့တဖြင်းဖြင်းနှင့်သွေးစီးနှုန်းတွေ ပြင်းထန်စွာတိုးဝှေ့စေပြန်သည်မို့--တစ်ကြိမ်တစ်ခါဘူးမျှမခံစားခဲ့
ဖူးတဲ့--ခံစားမှုများက--ရင်တစ်ခုလုံးပလောင်ဆူအောင်ခံစားလာရပြီး --မိမိ၏စောက်ခေါင်းလေးထဲမှ--စစ်ကနဲ--ဖြစ်ဖြစ်သွားပြီး--အရည်
တွေတတွေထွေစီးကျ--ကုန်သည်ကိုသတိထားမိလိုက်သဖြင့်--သွယ် တန်းညွတ်ပျောင်းတဲလက်မောင်းအစုံများက
အောင်လင်းဦး၏နောက် ကျောကိုတင်းကြပ်စွာဖက်တွယ်လိုက်၏။

“အင့်--ဟင်းဟင်း--အင်း--ရင်တွေတအားတုံတာဘဲ--ကိုကို ရယ်--အိုး--ဟိုး--ဟိုး”

အောင်လင်းဦးသူမစကားအဆုံးမှာ နို့တစ်လုံးကိုပါးစပ်ဖြင့် --ငုံခဲ့၍စို့လိုက်သဖြင့်--မြတ်နိုးသူခေါ်လိုက်ခံရသူနှယ်တုံတက်သွား
ပြန်သည်။

ပေါင်ခြုံကြားကို--ပွတ်သပ်နေလိုက်တာကလည်း--လက်ခ လယ်ဖြင့်သူမ၏စောက်ခေါင်းလေးထဲကိုထိုးသွင်းလိုက်ပြန်သည်။

“ပြတ်--ကနဲ--မြည်သံလေးနဲ့အတူ--လက်ခလယ်ပါ--သူမ ၏စောက်ခေါင်းလေးထဲသို့ဝင်ရောက်သွားသည်။ ကျစ်လျစ်သန်မာ
သောမြတ်နိုးသူ၏--စောက်ဖုတ်အတွင်းနှုတ်ခမ်းသားလေးများက ဝင် ရောက်ကျူးကျော်လာတဲ့--

လက်ခလယ်ကိုဖမ်းဆုတ်ညှပ်ပစ်လိုက်ကြ ပြန်၏။

စောက်ဖုတ်အုံ့--ကျယ်ပြန့်ခုံးမောက်နေပေမဲ့--စောက်ခေါင်း လေးမှာတော့ပကတိသေးကျဉ်းလွန်းလှသည်ဟုအောင်လင်းဦးသတိ
ထားမိလိုက်သည်။

ပွတ်သပ်နှမ်းရှိုက်မှုများကြောင့် သူမ၏စောက်ဖုတ်ကလေး မှာ--အရည်ကြည်များဖြင့်စိုရွှံနေ၍သာ--လက်ခလယ်ကနိမ့်ကနဲ-
- အထဲကိုကျွံဝင်သွားရသည်။

အောင်လင်းဦး--လက်ခလယ်ဖြင့်သူမ၏စောက်ခေါင်းတ လျှောက်ကိုထိုးလိုက်သွင်းလိုက်အတန်ကြာပြုလုပ်ပေးမှလျော့လျော
ရှူရှူငြိမ်းသွားလေတော့သည်။ မြတ်နိုးသူမှာလည်းအားမလိုအားမရ ဟန်ဖြင့်အသက်ရှူသံများမြန်ဆန်ပြင်းထန်လာသည်--လက်ခလယ်
ဖြင့်--ထိုးမွှေနှောက်ပြီး--လက်ညှိုးနှင့်ပါပူး၍--ထိုးသွင်းလိုက်ပြန် သည်။

“အား--ဟား--ဟင်းဟင်း--ကိုကိုရယ်”

မြတ်နိုးသူ--စကားကိုဆုံးအောင်မပြောနိုင်ရှာတော့ပါ--အောင်လင်းဦး၏--ပိုင်နိုင်စွာနှမ်းစုတ်မှုကြောင့်--သူမ၏နှုတ်ခမ်းအစုံ
အောင်လင်းဦး၏--ပါးစပ်ထဲသို့ပြွတ်ကနဲ--စုပြုံပါသွားရပြန်၏။

အော့ ငါ့ လ ငါး ဥ ဦး - - သူ မ ကို နှုတ် ခမ်း ချ ငါး တေ စု ပ် န မ်း ရှု က် နေ ရ ငါး မှ - -

လက်တစ်ဘက်ကသူမ၏သေးကျင်သောခါးလေးကိုတင်းကြပ်စွာစွဲ ဖက်လိုက်ပြီးရင်ပတ်နှစ်ခုကြားမှာပိပြားညှပ်နေတဲ့--မြတ်နိုးသူ၏ရင်
နှစ်မွှာကို--သူ၏ရင်ပတ်ဖြင့်ဖိကြိတ်၍--ပွတ်ချေပေးနေသလို--ပွတ် သပ်ဆုပ်ကိုင်ပါများလှသဖြင့်--တင်းထောင်လာတဲ့---သူမစောက်ရေ
ကို--လက်ညှိုးနှင့်လက်ခလယ်ကြားမှာ--ညှပ်စွဲ၍--ပွတ်ချေလိုက်ပြန် သည်။

“ဟွန်း--အွန်း--ဖူး--အား--ဟား--အိုး--ကိုကိုရယ်--ဟင်းဟင်း --သင်းသင်း--သိပ်သိပ်--အနေခက်တာဘဲ--ရင်--ရင်ထဲမှာလဲ-
-တစ်မျိုး ကြီး--ငို--ငိုချင်တာလိုဘဲ”

မောပမ်းနွမ်းအိုက်စွာရေရွတ်ပြောဆိုလိုက်ရလေတော့၏။ ခူး များကလည်းကြာရှည်စွာရပ်တည်နိုင်မှု--

စွမ်းအားတွေယုတ်လျော့စေ သည်မို့--အောင်လင်းဦး၏ပုခုံးပေါ်ခေါင်းလေးတင်၍မှီတွယ်လိုက်ရ ပြန်သည်။ အောင်လင်းဦး--
သူမကိုမြတ်နိုးစွာနှမ်းရှိုက်လိုက်ရင်းမှ။

“ကိုကို--သူ့ကို--တအားချစ်ပါရစေတော့သူရယ်--”

“ဟင့်အင်း--ကိုကိုသဘောကျ--ချစ်ပါတော့သင်းသင်း--တစ် ကိုယ်လုံးကိုကို--လိုရာသုံး”

“သီချင်းဆိုပြတာလား--သူ”

“ဟင်းဟင်း--ဟုတ်ပါဘူးကိုကို--သဘောကိုပြောတာပါ--ဒီနေ့အဖို့သင်းသင်းကို--ကိုကို--ပိုင်သလို--ကိုကိုကိုလည်း--သင်းသင်း-
-ပိုင်နိုင် စွာချစ်ပါရစေ--ပြီးပြီးတော့--သင်းသင်း--ဒီနေ့ညနေဘဲ--ပြင်ဦးလွင်--ကို--အရောက်ပြန်မယ်--ကိုကိုရယ်”

“ကိုကို--ဆိုင်ကယ်နဲ့လိုက်ပို့မှာပေါ့”

မြတ်နိုးသူ--စကားပြန်မလာတော့--သဖြင့်--သူမကို--ကုတင်ပေါ် အသာလှဲသိပ်လိုက်သည်။ မြတ်နိုးသူကုတင်ပေါ်--ကန့်

လန်ဖြတ်အနေအထားဖြင့်--ပက်လက်ကလေးအလိုက်သင့်လဲကျ သွားရပြန်သည်။ ခြေနှစ်ချောင်းကိုအောက်မှာတွဲလွဲကျနေသည်။ စွင့်ကားနေတဲ့--တင်သားတွေကတင်ဘောင်ပေါ်မှာတစ်ဝက် ခါးလေးကိုကော့ထားသလိုဖြစ်နေသဖြင့်ရင်နှစ်လွှာဟာ--ထင်ရှားစွာ မို့မောက်နေသည်မှာ--တောင်ပူစာလေးနှစ်လုံးသဖွယ်--ချက်နက်ဝန်း ကလေးနှင့်လိုက်ဖက်စွာဝမ်းပြင်းသားရှုပ်ရှက်ကလေးကလည်း လိုက် လျောပြေပြစ်စွာရှိနေသည်--ဆီးခုံမို့ထက်မှာမဲနက်သန်စွမ်းလှသော အမွှေးများက--ဘုတ်စုကလေးဖြစ်နေကြသည်-- တင်ပါးကြီးများ၏ ပင့်တင်ထားမှုကြောင့်သူမ၏စောက်ဖုတ်ကလေးမှာ--မို့မောက်ပြီး အတန်ငယ်ပြအာနေသည်။ အောင်လင်းဦး--ကုတင်ပေါ်မှာ--မြတ်နိုးသူရဲ့--ပကတိအလှ များကိုတစ်ချက်မျှစူးစိုက်ကြည့်ရင်းသူမ၏ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ကုတင်ဘောင်အစွန်းတွင်--မတင်လိုက်သည်။ ဒီလိုဒူးထောက်ပေါင် ကားဖြစ်သွားသည်နှင့်အရည်းများပြစ်ချွန်းလက်တောက်ပြောင်နေ သော--သူမ၏စောက်ဖုတ်ကလေးမှာပို၍--ပြအာသွားသည်မှာအတွင်း နှုတ်ခမ်းသားလေးများကိုပင်မြင်ရမည်ဖြစ်ပြီး--အကွဲကြောင်းထိပ်က နီရဲစွာချွန်နေသောစောက်စေ့--လေးမှာလည်းမတ်တောင်၍--ဇတ်က နဲ့--ဇတ်ကနဲ့--တုံ့နေရပြန်သည်။ လက်တစ်ဘက်ကအဖုတ်တစ်ပြင်လုံးကိုအုပ်ကိုသွား သည်။ လိုက်သလိုလက်တစ်ဘက်ကလည်း--တင်းရင်းဆူဖျိုးဝင်းဝါနေတဲ့ --နို့အုံပေါ်ကိုအုပ်ကိုင်၍--နို့သီးခေါင်းလေးကို--ပွတ်ချေလိုက်ပြန် သည်။

“အင့်--ဟင့်--အင်း--ဟား--ဟား--တယ်--ကိုကို--သင်းသင်း-- သိပ်အနေခက်တာဘဲ-- အိုး”

မျက်လုံးလေးမွေးစင်းပြောဆိုနေရာမှ--ပါးစပ်ကလေးက--ဝလုံးသဏ္ဌာန်ဟောင်းသွားပြီးမျက်လုံးအစုံပြူးကျယ်လာသည်။ အဖြစ် က--အောင်လင်းဦး--ခါးကဝတ်ထားသောပုဆိုးကိုအောက်သို့--ဝှင်းလုံးချွတ် ချလိုက်သည်နှင့်--သူမပေါင်ခြုံကြားမှ--လီးကြီးသည်-- မတ်တောင် ၍ပေါ်လွင်လာသည်။ ကြီးထွားတုတ်ခိုင်ပြီး--လုံးပတ်တစ်လျှောက် --မှာအကြောများကအဖုအထစ်ထစ်နှင့်တင်းရင်းခါ- -ထိပ်ကြီးက လည်းခရမ်းချဉ်သီးကြီးနယ်--နီရဲနေသည်ကိုမြတ်နိုးသူမြင်တွေ့လိုက် ရတော့--အံ့ဩသွားရသလို--သူတစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း- -ကြက်သီး များတဖျန်းဖျန်းထသွားပေသည်အထိပင်။

ယခုအချိန်ထိအရွယ်ရောက်ပြီးသူ၏တံဆာကို မမြင်ဖူးခဲ့ --အောင်လင်းဦး၏စံချိန်မှီလီးကြီးကို အနီးကပ်မြင်တွေ့လိုက်ရတော့။

“အို--အ--အ--ကြီးကြီး--သင်းသင်း--ဟာလေးနဲ့--ဖြစ်ပါ့မလား --ဟင်--ကိုကို”

“ဖြစ်ပါတယ်--သူရဲ့”

“သင်းသင်းကြောက်တယ်--ကိုကိုရယ်--အိုး--အိုး”

မြတ်နိုးသူစကားဆုံးအောင်မပြောနိုင်ရှာတော့ပါ--အောင်လင်းဦး ကျော်သူလီးကြီးကိုလက်တစ်ဘက်ဖြင့်အရင်းမကိုင်ပြီး-- မြတ်နိုးသူ၏ စောက်ခေါင်းဝတွင်တွေ့၍--ထက်အောက်ဘယ်ညာဝိုင်းကြီးပတ်ပတ် --မွေ့ယမ်းပစ်လိုက်သဖြင့်-- သူမတစ်ကိုယ်လုံးထူပူဖိနပ်နီနီသွားသလို ရင်ထဲမှာလဲလိုက်ကနဲဖိုကနဲဖြစ်သွားရပြန်၏။ အောင်လင်းဦး--သူလီးထိပ်ကြီးကိုလက်မနဲ့ဖိပြီး မြတ်နိုးသူ၏ စောက်ဝကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲကို ခါးအားပါအသုံးပြုပြီး--ဖိသွင်းလိုက် သည်။

“ဖလွတ်--အာ--ဟား--ဟင်းဟင်း”

လီးထိပ်ကြီး--ဖလွတ်--ပြွတ်--ဆိုတဲ့အသံမြည်ပြီး မြတ်နိုးသူ ၏စောက်ခေါင်းလေးထဲနှစ်ဝင်သွားသည်နှင့်သူမတစ်ကိုယ်လုံးကျင် စက်နဲ့--အတိုခံလိုက်ရသူနယ်--ကျင်ကနဲ့--ခံစားလိုက်ရပြီး--ခေါင်း လေးကိုယမ်းခါပြီး ပြီးငြုမိလိုက်သည်။

အောင်လင်းဦးလီးကို--ဆက်မသွင်းသေးဘဲအရင်းကနေကိုင် ပြီးတွေ့မွေ့ယမ်းသလို--လီးထိပ်ကြီးက-- သူမ၏စောက်ခေါင်းအတွင်း နှုတ်ခမ်းသားများကို ထိုးတိုက်မွေ့နှောက်နေပြန်ရာ ခဏမျှအကြာ။

“အိုး--ဟိုး--ဟင့်--ဟင့်--အင်း--အား--အား--ဘာတွေ-- လုပ်--လုပ်နေတာလဲ--ကိုကို”

ခါးလေးကော့ဖင်လေးရမ်းခါရင်းပြောဆိုနေပြန်သည်--သူမ စကားကိုကြားမှအောင်လင်းဦးခေါင်းမော့၍ကြည့်ရင်းမပွင့်-- တပွင့်ကြီးပြုံး လိုက်သည်။

“သူ--မနာအောင်--လုပ်နေတာပါ”

“တော်ပြီ--ကိုကိုရယ်--အဲသလိုကြီးလုပ်နေတာကိုက--သင်းသင်း သိပ်အခဲရခက်တာ--ကိုကိုရဲ့--ဟင်းဟင်းအင်း”

အောင်လင်းဦး--သူမစကားအဆုံးမှာတော့ သေးကျင်နေတဲ့သူမ၏ ခါးလေးကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး ဆတ်ကနဲ့- -တစ်ချက် ဖိဆောင့်ချလိုက်လေတော့သည်။

“ပြစ်--အာ--ဟင်း--ရှိုး--န--နာတယ်”

ဆီးစပ်တစ်ဝိုက်--စပ်ဖျင်းပူလောင်သွားသည်။ လီးကြီးက စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုကိုဒရွတ်ဆွဲ၍စောက်ခေါင်းလေးထဲသို့ လိပ် ခေါင်ဝင်သွားပြီး--ခဏအတွင်းမှာ--ပလွတ်ဆိုတဲ့အသံလေးနဲ့အတူ အပေါ်ကိုပြန်ကန်လာသည်။

ရင်တခုလုံးပလောင်ဆူအောင်ခံစားလိုက်ရသည်။ ကျမကိုကို ရဲ့--ရင်ပတ်ကြီးကိုလက်နှစ်ဖက်နှင့်ဆီးတွန်းပစ်လိုက်မိသည်-- နာ ကျင်မှုကအသဲခိုက်မျှပင်ကိုကို--ကျမအော်ပင်ပြောဆိုမှုကြောင့် ထင်ပါရဲ့--ရှေ့ဆက်မလုပ်သေးဘဲ--ကျမရဲ့ဗိုက်တွေကိုပွတ်သပ်ပေး နေသလို--မဲနက်တဲ့စောက်မွှေးလေးတွေကို--တယုတယနဲ့--ဖွဖွလေး ကိုင်တွယ်ဆော့ကစားနေပြန်သည်။ ခါတရံ--စောက်မွှေးလေးတွေ ကိုတင်းကနဲ့--နေအောင်ဆွဲခံလိုက်ရပြီး--လက်တစ်ဘက်ကပေါင် တွင်းသားတလျှောက်ကိုပွတ်သပ်ပေးနေပြန်ရာ--အဲဒီတော့--ဒီလို --ခဏခဏပွတ်သပ်ပေးနေမှုကြောင့်ဘဲဆိုမလား--အစောကနာကျင် မှုတွေပျောက်ကုန်ပြီး--ရင်ထဲမှာယားကျိကျိဖြစ်လာတယ်- -သူ တစ်ကိုယ်လုံးဟာ--လေဟာနယ်ထဲရောက်သွားသလို--လွင့်မျောနေ သလိုခံစားလာရပြန်တော့၏။

သတိထားမိတဲ့--အခါမှာတော့--ကျမဖင်ကြီးကိုမြှောက်ပြီး ယမ်းခါနေမိတာကိုသိလိုက်ရတော့ ရှက်လိုက်တာရှင်တကယ်ပါပဲ

--ဒါ--ဒါပေမဲ့--တစ်မျိုးပါတဲ့--ကောင်းတာလား--နာတာလား--ဝေခွဲ မရခင်မှာကိုကိုကျမခါးကိုဆွဲဖက်လိုက်ပြန်ပါသည်။

ခုနကလိုဘဲ--ဖိဆောင့်တော့မယ်ဆိုတဲ့အသိက လှစ်ကနဲဝင် လာတာနဲ့--ကျမအံ့လေးကြိတ်မျက်လုံးမှိတ် ဖင်ကြောတွေဗိုက်ကြော

(၁၀-၁-၁၉၉၉)